

Privatir skora milliónaupphæddir

“Føroyingar allir” ella “Føroya fólk” fær bara ágóðan á ein hátt – og tað er um mest møguligt fæst fyri bankan í fríari sølu. Men, verður bankin seldur eftir galdandi leisti, fáa nakrir privatir kapitalsterkir føroyskir grunnar ein møguleika at skora upphæddir í fleirfalda miljónklassanum, meðan ein vælbjálvað miðalstætt við pengum á kistubotninum fær hinar vælkendu silvurpengarnar fyri at verða eiðsvorin. Fyri at vera tigandi parlamentariska grundarlagið undir heimamarknaðarverju og isolasjón frá útlenskari kapping.

rligir?

- Eitt minsta mark av skili má vera í. Um onkur eigur meirilutan í Føroya Banka, so hevur tað als onki við monopolisering av føroyska fígggjarmarknaðinum at gera. Um viðkomandi var útlendingur ella føroyingur, er rætt og slætt irrelevant, sigur Hermann Oskarsson

ur – “Tað vildi verið til óbótaligan skaða fyri føroyska samfelagið, um til dømis ein útlendskur íleggjari setti seg á avgerðandi meirilutan av partabrøvunum. Hetta kundi sum fráleið sett okkum í eina monopolstøðu, sum í síðsta enda hevði gjørt, at kappingin á peningamarknaðinum hvarv.”

Eitt minsta mark av skili má vera í. Um onkur eigur meirilutan í Føroya Banka, so hevur tað als onki við monopolisering av føroyska fígggjarmarknaðinum at gera. Um viðkomandi var útlendingur ella føroyingur, er rætt og slætt irrelevant.

Monopolíknandi støðu og monopolíknandi prísir kunnu vit saktans fáa um tveir stórir bankar á marknaðinum kunnu gera sátt um stóran rentumarginal ella høgur kostnaðir. Tveir bankar, sum hóast eina ávísa kapping um kundarnar, megna at gera sær lívið lætt við tigandi avtalum um príslegu og marknaðarpart. Hetta hendir uttan mun til um eigarin

er føroyskur ella útlendskur. Man kundi enntá freistast til at hildið, at møguleikin fyri slíkum var minni, um annar eigarin var útlendskur.

Um føroyski fíggingarmarknaðurin líður undir monopolíknandi brekum, kann ikki lesast av lógartextum. Álitid á at vit hava ein “fult liberalan fíggingarmarknað”, kann ikki grundast á eitt lógarverk eina. Um skil er á kappingini á fíggingarmarknaðinum, kann einans metast út frá um prísirnir, viðskiftafólkið skal gjalda, eru kappingarførir við umheimin. Vandin fyri monopolisering er altíð til staðar um ein ella tveir bankar fáa ov fast tak á marknaðinum, og tað er støðan, uttan mun til hvør ið eigur bankan.

Útlendingar eru ikki verri enn onnur fólk.

Hermann Oskarsson er stjóri á Hagstovu Føroya. Hann er búskaparfrøðingur og fyrrverandi formaður í Búskaparráðnum

parlamentariska grundarlagið undir heimamarknaðarverju og isolasjón frá útlenskari kapping. Fleiri politikarar hava be-
dýrað okkum, at føroyski fíggingarmarknaðurin er “fult liberaliseraður” og at ein og hvør útlendskur banki kann koma á

føroyska marknaðin, bara hann hevur hug. Men hvussu vita teir tað? Hvussu mátar man tað? Og man má so eisini spyrja: var føroyski fíggingarmarknaðurin ein fríur marknaður, hví skal sölutilgongdin so leggjast soleiðis til rættis, at hon í frægast

møguligan mun skal forða fyri at ein útlendskur banki fær fótafesti her heima sum vanligur innskotsbanki? Er tað ein liberalur marknaður við fríum niðurseturætti? Tað kann heldur ikki standa ósvarað, at Annfinn Kallsberg sig-